

SRA. ALCALDESSA

COMISSIÓ DE GOVERN

AJUNTAMENT DE BARCELONA

22@NETWORK BCN, i en el seu nom i representació F. Xavier Monzó, en la seva qualitat de President de l'Associació, amb domicili a l'edifici CINC, carrer Llull, 321-329, 08019 Barcelona, info@22network.net i telèfon 932 66 18 91, comparec i **DIC**:

Que, en relació amb el DOCUMENT DE CRITERIS PER AL DESENVOLUPAMENT D'UN POBLENOU AMB UN 22@ MÉS INCLUSIU I SOSTENIBLE, passem a efectuar les següents al·legacions, suggeriments i propostes envers els criteris d'ordenació previstos per al 22@:

Primera.- Sobre l'Associació 22@ Network BCN

22@Network BCN és una associació privada d'empreses i institucions del 22@ constituïda fa més de 15 anys i que compta amb més de 150 associats. El seu objectiu és l'impuls del 22@ com un districte innovador, tecnològic i creatiu de la ciutat de Barcelona, que busca aportar valor en el seu model de transformació industrial i social.

Considerem que durant aquests anys hem ajudat al seu impuls i a la seva consolidació com un espai dinàmic, transformador i tecnològicament capdavanter, és a dir, com un autèntic Districte d'Innovació de Barcelona.

En la línia que sempre ha caracteritzat l'Associació, aquests suggeriments i aquestes propostes són fruit de les inquietuds, les opinions i les observacions dels nostres associats, envers els criteris d'ordenació previstos per l'Ajuntament per al 22@, amb l'ànim de col·laborar amb l' Ajuntament en la seva futura ordenació urbanística.

Segona.- Sobre el Document de Criteris. Procedència d'una nova modificació del Pla General Metropolità.

L'Ajuntament impulsa el procés participatiu "Repensem el 22@" amb l'objectiu de repensar col·lectivament, entre la ciutadania i els agents socials i econòmics del territori, una estratègia conjunta davant dels actuals reptes socials, econòmics i urbanístics del Poblenou i el 22@.

Segons s'especifica al Document, derivat d'aquesta participació ciutadana, s'han identificat diverses qüestions vinculades a necessitats i problemàtiques socials, econòmiques i urbanístiques que s'emmarquen en diversos temes a tractar i regular en el futur planejament, amb la finalitat d'aconseguir els objectius recollits en el punt 1 del Document.

En atenció als objectius a aconseguir, és evident que es necessitarà una Modificació del Pla General Metropolità del 22@, atès que incidirà sobre l'ordenació del sector en quant a la previsió de nous habitatges; a la regulació dels edificis industrials consolidats; als usos i activitats; a la mobilitat; a les infraestructures; i al medi ambient i l'ordenació dels espais públics, entre altres temes, als quals ens referirem posteriorment.

Per això, considerem que una nova ordenació urbanística pot millorar el 22@, però sempre des del respecte a la seva essència, que no és altra que mantenir el 22@ com un àmbit innovador, creatiu, de captació de talent i, per tant, generador d'activitats econòmiques.

Tercera.- Qüestió prèvia i primordial: la seguretat jurídica en la transformació del 22@

Sense cap mena de dubte, el 22@ ha estat un model d'èxit, que té les seves mancances, però no es pot intentar la seva esmena a partir d'una nova ordenació que dugui a una paràlisi de la inversió.

És evident que, ara com ara, el 22@ és el motor econòmic de la ciutat i aquesta dinàmica s'ha de mantenir. Els operadors necessitem seguretat jurídica, que únicament es pot aconseguir amb una regulació molt acurada de les normes transitòries del futur planejament i obviant la suspensió de tramitacions de planejament derivat i de llicències.

Segons l'apartat 1 del Document, un dels seus objectius és "Definir criteris d'ordenació per a les àrees pendents de desenvolupament atenent els nous requeriments urbans i socials".

Més endavant es concreta que es tractaria d'una modificació del Pla General Metropolità, principalment, zones 22@ no transformades i/o no reparcel·lades.

S'ha de concretar què s'entén per àrees pendents de desenvolupament o no transformades.

Sembla que la idea és l'aplicació de la nova ordenació als àmbits que tinguin planejament derivat, però no reparcel·lació aprovada, o als que tinguin els dos instruments de planejament i gestió, però que no s'hagin desenvolupat.

Des del nostre punt de vista, si es mantinguessin aquests criteris, la nova ordenació suposaria una paralització del 22@. Conseqüentment, la nova ordenació no hauria d'afectar:

1. Els àmbits reparcel·lats, encara que no s'hagin desenvolupat
2. Els que comptin amb planejament aprovat definitivament, encara que no estiguin reparcel·lats, i
3. Els àmbits que hagin presentat i estigui en tràmit el corresponent planejament derivat.

Això significa la garantia d'obtenció de les llicències, comunicats o declaracions responsables necessàries per a la realització de les edificacions o el desenvolupament de les activitats en execució del planejament prèviament aprovat, en les situacions descrites anteriorment, llevat del cas que, voluntàriament, i per majoria dels propietaris dels àmbits, es considerés oportú acollir-se a la nova ordenació.

La no aplicació de la suspensió de tramitacions de planejament i llicències prevista a l'article 73 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, sigui cautelar o sigui amb ocasió de l'aprovació inicial del futur planejament, als supòsits citats anteriorment, té la seva habilitació en el citat article, però també en els propis precedents municipals.

A aquest efecte, recordem que, amb ocasió de l'aprovació inicial de la Modificació del Pla General Metropolità per a la previsió del 30% del sostre en sòl urbà per a habitatge protegit, de desembre de 2018, no es va suspendre l'atorgament de

llicències.

L'aplicació del règim exposat respectaria el principi de seguretat jurídica i permetria el manteniment de la inversió al 22@, sens perjudici d'obrir la possibilitat a què els àmbits que es trobin en alguns dels supòsits citats anteriorment pugin optar per l'aplicació de la nova ordenació, si així ho demana la majoria dels propietaris de l'àmbit, tal i com hem exposat prèviament.

Quarta.- Noves previsions d'habitatge del 22@

El manteniment del valor patrimonial del sòl és un punt crític que la possible MPGM ha d'aguarantir, i és la premissa amb que es redacta aquesta quarta al·legació.

Fa temps, una de les campanyes de promoció del 22@ deia: "un lloc per a treballar i per a viure". En realitat, es tracta d'un àmbit ideal com a lloc per a treballar en el qual no és possible viure davant l'exigua densitat d'habitatges existents i previstos en comparació amb el territori i l'afluència de treballadors.

Hi ha més de 9.000 empreses en aquest moment i més de 100.000 treballadors que s'han de desplaçar des de diferents punts de la ciutat o de l'àrea metropolitana.

Per tant, la creació d'un parc d'habitatges amb capacitat per absorbir els nous requeriments de treballadors i la seva integració al Poblenou és, sens dubte, un repte de la nova ordenació amb el qual estem totalment d'acord.

No obstant això, aquesta previsió no ha d'esborrar que som davant d'un districte d'activitat econòmica capdavanter que considerem que s'ha de mantenir, consolidar i expandir. En definitiva, el que volem transmetre és que no es pot perdre aquesta essència, per molt que sigui necessari l'increment d'habitatges.

Sense un estudi econòmic és difícil aventurar percentatges de concreció del sostre necessari per aconseguir tal finalitat, ni la distribució del sostre per usos. No obstant això, aventurem la necessitat de preveure -en el percentatge que posteriorment es concreti a la vista de l'estudi econòmic necessari per engegar la Modificació del PGM- la possibilitat d'afavorir l'increment d'habitatge de protecció, però també la necessària existència d'habitatge concertat i lliure per a donar accés a l'habitatge a tot tipus de persones, sigui quina sigui la seva capacitat econòmica.

Preveure totes les tipologies d'habitatge afavoreix que el 22@ es converteixi en un autèntic lloc per a viure i treballar per a tothom. L'activitat econòmica, justament amb la previsió de tot tipus d'habitatges, és el que permet la mixtura d'usos tan perseguida per l'Ajuntament en totes les ordenacions urbanístiques de recent aprovació.

Partint d'aquesta premissa, s'haurà de preveure si aquestes noves previsions d'ordenació s'efectuaran mitjançant una diferent distribució d'usos amb la mateixa edificabilitat (3.0 m²/m²) o, per contra, s'incrementa el sostre en un 0,2 per a facilitar el destí del 30% per a habitatge protegit, tal i com es propugna al Document de Criteris.

En el primer cas, l'obtenció d'un 30% per a habitatge exigiria la reducció del sostre d'activitats econòmiques, cosa que, unida a l'increment de les càrregues urbanístiques ja anunciades al Document de Criteris, mitjançant la revisió del Pla Especial de Infraestructures, posa, si més no en dubte, la viabilitat econòmica de la Modificació i consecutivament del planejament derivat que la desenvolupi, llevat que en la proporció que es determini sigui factible la previsió d'habitatge lliure.

L'altra opció és l'increment del sostre donant més edificabilitat a l'àmbit per a destinar-la a habitatge. Aquesta opció suposa l'increment proporcional necessari de les reserves de sòl per a espais lliures, zones verdes i equipaments, segons preveu l'article 100 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme (en endavant, TRLUC), el qual exigiria una acurada anàlisi tècnica i arquitectònica per a determinar si en el sòl que resti després d'efectuar les reserves per a espais lliures, zones verdes i equipaments es pot ubicar el sostre per activitats econòmiques i habitatges, i, si s'escau, les condicions d'edificació que passarien, sens dubte, per una modificació en quant a les alçades de l'edificació.

En últim lloc, considerem que s'ha d'analitzar una altra hipòtesi, que comportaria la construcció de més habitatges de protecció, sense incrementar el sostre edificable previst a l'actualitat i, per tant, sense l'increment de reserves per espais públics. Ens referim a la possibilitat de transferir sostre des d'altres zones de la ciutat i, en concret, d'aquells supòsits en els quals la promoció d'habitatges no permeti el destí del 30% per a habitatge de protecció oficial, en aplicació de la Modificació del PGM de desembre de 2018.

En aquest cas, hi hauria un increment de densitat, que únicament comportaria un petit increment de reserves per a espais públics si se supera el mòdul de 70

m2 del sostre amb el destí d'habitatges de protecció pública, tal i com indica l'article 100.2 del TRLUC.

Per altra banda, proposem l'anàlisi d'altres tipologies d'allotjament, diferents del tradicional habitatge, que podem fer servir perfectament per a solucionar la problemàtica existent al respecte, tal i com exposarem seguidament, i que esdevenen més ajustades amb les noves necessitats i desitjos de la gent jove.

Cinquena.- La flexibilitat en l'ordenació urbanística: els usos i les activitats

Un dels grans atractius de la MPGM 22@ va ser la flexibilitat en la concreció del desenvolupament urbanístic de l'àmbit. Aquesta flexibilitat s'ha de mantenir si volem un àmbit capdavanter, innovador, pioner, inclusiu i sostenible, tal i com postula el Document analitzat.

Des d'aquesta òptica, considerem rellevant que es mantingui la possibilitat de desenvolupar els àmbits per illes o semi illes en els termes existents en la normativa vigent.

Així com la possibilitat de transferències d'aprofitament entre àmbits dins del sector o de la resta de la ciutat a favor del 22@ per a consolidar sostre per habitatge o per a la creació d'equipaments o espais lliures i zones verdes més grans.

D'altra banda, el pacte "Cap a un Poblenou amb un 22@ més inclusiu i sostenible", fruit del procés de revisió amb els diferents agents durant l'any 2018, recull la necessitat d'actualitzar el llistat d'activitats @, incloent activitats pròpies de la indústria 4.0, els *makers*, les activitats artístiques o l'economia verda i circular.

I, en aquesta línia, considerem necessari l'establiment d'unes bases generals per a determinar els usos i activitats del 22@, de forma que sigui un *numerus apertus*, en atenció als ràpids canvis que es produeixen en les activitats innovadores i tecnològiques, amb l'única limitació que no siguin ni contaminants ni molestes i que puguin desenvolupar-se en mitjans urbans centrals.

Una atenció especial mereix l'admissió com a ús permès el denominat "*coliving*" o "*cohousing*", tant reclamada pels usuaris com pels promotors i que, des del nostre punt de vista, podria ser una solució al problema de l'allotjament, en

clara assimilació a les propostes europees i americanes.

Aquesta figura va sorgir davant les necessitats de professionals de Silicon Valley, a San Francisco, on es concentren les majors corporacions tecnològiques i innovadores start-ups, davant la manca d'habitatges per la forta demanda, la mobilitat dels professionals i la preferència per a compartir amb altres professionals les idees, els contactes i les relacions.

Més que un habitatge compartit o el simple lloguer d'habitacions, el que es tracta és de crear un indret en el qual conflueixin professionals, emprenedors, artistes o creatius i comparteixin recursos i estil de vida.

L'entronització d'aquesta figura, com a allotjament, que no habitatge ni activitat turística, degudament regulada, resoldria, com hem dit, els problemes actuals d'allotjament i evitaria la *gentrificació* de l'àmbit i alliberaria molts habitatges existents en lloguer que, en aquests moments, són compartits.

S'hauria de flexibilitzar els usos permesos als edificis patrimonials, permetent el *coworking* i el *cohousing* i la resta dels usos reconeguts i permesos al 22@.

Per altra banda, és evident que la previsió de dotació d'aparcaments no s'ajusta a les noves necessitats i previsions futures de mobilitat. Per això, una de les qüestions a analitzar és la previsió de nous usos per a les plantes soterrànies dels edificis, com a conseqüència de la reducció de la utilització de places d'aparcament, en atenció als nous criteris de mobilitat i les preferències per sistemes de mobilitat diferents del cotxe (micromobilitat).

En últim lloc, si bé és un instrument urbanístic diferent al que ens ocupa, considerem imprescindible una reforma del Pla d'Usos del districte de Sant Martí, per adequar-lo a la realitat del districte i dels professionals que hi treballen.

En definitiva, sol·licitem permetre el màxim d'usos possibles i utilitzables de la forma més flexible possible (la vida dels actius és molt llarga i les necessitats poden canviar). No ens podem permetre actius buits en una ciutat com Barcelona on falta espai.

Sisena.- La problemàtica dels edificis industrials existents

En aplicació de la MPGM 22@, per a l'adaptació als nous usos i activitats @ per part dels edificis industrials existents, era necessària la formulació de un Pla per

a la transformació d'un edifici industrial que superi l'índex d'edificabilitat de 2,7 m²st/m²s, tot fent front a les càrregues i cessions de manera proporcional a l'aprofitament que es consolida; o bé esperar la transformació urbanística mitjançant l'aprovació d'un Pla de Millora Urbana de l'illa o semi illa corresponent; o la tramitació d'un Pla de reutilització d'edificis industrials d'interès, per tal de destinar edificis industrials d'interès patrimonial i arquitectònic a habitatge no convencional, amb cessions d'espai lliure i equipament.

La problemàtica d'aquests edificis, per regla general, ha estat que, esgotada l'activitat industrial existent, no han pogut adaptar-se a les determinacions de la MPGM 22@, sigui per qüestions econòmiques, sigui per impossibilitat de desenvolupament del planejament derivat.

L'existència d'aquests edificis infrautilitzats o amb activitats que ja no responen a la que va originar la seva exclusió del desenvolupament urbanístic i que dona cabuda, de facto, a altres usos i activitats que no es poden legalitzar esdevé un despropòsit.

Al Punt 5.5 del Document de Criteris, s'explica la tipologia urbanística dels edificis industrials consolidats, la transformació prevista a la MPGM 22@ i la situació actual de la transformació. Segons el Document de Criteris, actualment la solució passa per la tramitació i aprovació d'un pla millora per a transformar un Edifici Industrial i ubicar els nous usos que implica:

- (i) La Renovació de les instal·lacions i dels nuclis de comunicacions, la connexió a les noves xarxes d'infraestructures, la renovació de façanes, tot mantenint l'estructura edificatòria general existent.
- (ii) La realització d'un avantprojecte no vinculant per tal de poder comprovar que l'edifici és apte per als nous usos previstos.
- (iii) La Realització de les cessions de sòl per a zones verdes i equipaments i la cessió del 10% de l'aprofitament urbanístic. Tenint en compte les característiques de les parcel·les on es troben aquests edificis i la impossibilitat de fer cessions físiques de sòl, aquestes se substitueixen en la majoria dels casos pel seu equivalent econòmic.

Davant d'aquesta situació, proposem la possibilitat de la seva adequació a la normativa amb planejament derivat i convenis de gestió urbanística amb

l'Ajuntament que, sense deixar de complir les obligacions urbanístiques de pagament d'infraestructures i cessions, flexibilitzi el seu compliment en el temps; o mitjançant la compensació de la monetarització de l'aprofitament de cessió, per exemple, generant lloguers assequibles per a una tipologia d'empreses que no poden optar als lloguers d'edificis d'oficines convencionals.

Aquests convenis que poden tenir el seu reflex al Registre de la Propietat serveixen per agilitzar la incorporació d'aquests edificis a la nova ordenació i crear espais nous a preus assequibles per atraure talent jove i start-ups al Districte.

Es tractaria, en definitiva, en el càlcul de la cessió i el seu equivalent econòmic, la transformació del valor del m2 en quantitat de m2 de lloguer a preu subvencionat durant un període de temps donat (els m2 pel preu i pel període han de ser equivalents al valor econòmic actualitzat del valor de la cessió).

Això és especialment vàlid per als edificis de propietat vertical que, segons el Document de Criteris, suposa el 50% dels edificis industrials consolidats pendents de transformació i, en el cas de la propietat horitzontal, el sistema es podria aplicar en una transformació per plantes (en cas que la planta tingués prou superfície per tal que l'espai amb règim de lloguer subvencionat fos viable).

Setena.- Equipaments i zones verdes

Permetre que les cessions es puguin fer en sectors discontinus assolint peces d'equipament o espais lliures i zones verdes més grans i aprofitables, a més de respondre a un interès municipal, per a la millora de l'aprofitament públic d'aquests espais, suposa una disminució de les despeses de construcció com del seu posterior manteniment.

Aquesta tècnica és una constant en urbanisme si es preveuen sistemes de cessió als quals queden afectes els àmbits de planejament que es concreten via Modificació del Pla General.

Vuitena.- Infraestructures

El document obre la porta a redefinir el model del PEI, especialment pel que fa a les galeries, que sembla que es posen en qüestió al Document de Criteris.

En l'actualitat, hi ha problemes de manteniment, seguretat, entrades d'aigua,

per la qual cosa, cal redefinir el model per a evitar aquests desajustos. No obstant això, segons els tècnics en la matèria, les galeries de servei són una solució intel·ligent i plenament vigent i es un tret diferenciador del 22@, que permeten una fàcil estesa de les infraestructures i el seu manteniment. En el cas de la xarxa urbana de climatització és una evidència: és més ràpid i econòmic estendre xarxa, s'evita obrir carrers i pertorbar la mobilitat de vehicles i persones i és molt més senzill detectar eventuais fuites i la seva reparació.

El document planteja la revisió de les necessitats de les sales tècniques dins els edificis privats. El fet d'existir galeries, i la inversió que comporta, hauria de reduir dràsticament la reserva d'espais dins dels edificis, i no sempre és el cas, per la qual cosa s'hauria de revisar aquestes exigències i evitar, en la mesura del possible, la previsió de sales tècniques als edificis.

Considerem necessari el desenvolupament immediat de noves infraestructures de producció energètica, més sostenibles i tecnològicament actuals, que permetin satisfer la creixent demanda del territori així com la revisió de les actuals limitacions de connexió d'edificis per restriccions moltes vegades de difícil justificació; així com regular les exempcions de les connexions a les xarxes, que, a la pràctica, ja són aplicades per l'operador i gestor de les infraestructures; així com també per la ubicació o la mida de la promoció fa inviable econòmicament la connexió a las xarxes.

Pel que fa a la construcció d'una tercera central, si no es modifica el model del 22@, es considera necessària per a poder donar resposta a la demanda de les noves promocions.

Una altra infraestructura que s'hauria de replantejar és la recollida pneumàtica d'escombraries, atès que no es fa servir, per la qual cosa executar dites instal·lacions és una despesa impropcedent, per innecessària.

Novena.- La mobilitat

Es proposa continuar amb les estratègies actuals (carrils bici, superilles, xarxa ortogonal bus, espais per a vianants...).

No obstant això, caldria avançar i ajustar els criteris de dotació d'aparcament a les noves polítiques de mobilitat sostenible (reducció de cotxes i augment de transport públic, bicicletes i, en general, tot el que es denomina micromobilitat).

Caldria especificar una millora del transport públic de la zona nord que és l'autèntica raó per la qual el desenvolupament d'aquesta banda no ha estat d'acord amb el de la banda sud del 22@ i augmentar-hi la dotació de transport públic; ampliar vestíbul línia vermella de Glòries i connectar tramvia o relligar línies d'autobús de punta a punta de la Diagonal a velocitat ràpida (línia exprés).

A tal efecte, s'haurien d'efectuar els informes pertinents per tal de comptabilitzar oficialment els treballadors que diàriament accedeixen al 22@ per a treballar i identificar els seus trajectes origen-destí per a millorar el transport públic.

Desena.- Criteris de sostenibilitat

El document proposa elaborar una instrucció de sostenibilitat a les obres, eina que permetria controlar i incentivar el comportament ambientalment sostenible dels edificis.

Cal convertir el 22@ en un referent en desenvolupament urbà sostenible, perquè esdevingui un exemple davant l'escenari cada cop més evident d'emergència climàtica. Per tant, a banda dels paràmetres proposats caldria incorporar-ne d'altres que ja formen part dels punts bàsics a nivell de sostenibilitat urbana, com el cycle de vida, la industrialització i construcció en sec de baix impacte, modularitat, materials actius en la descontaminació de l'aire urbà, incorporació d'elements vegetals en els edificis (façanes, terrasses, cobertes...), el drenatge, els edificis saludables (reducció de COVs.). Així com la exigència de que els nos edificis i les rehabilitacions compleixen criteris d'eficiència i estalvi energètic

A tal efecte proposem:

- (i) Incentivar la recollida d'aigua de pluja i del freàtic per reduir els consums d'aigua i minimitzar l'impacte de trombes d'aigua a la xarxa de sanejament municipal.
- (ii) La previsió d'un augment de l'edificabilitat permesa en els edificis que puguin demostrar una autosuficiència energètica (en la línia de la llei 8/2013 de rehabilitació, regeneració i renovació urbanes), i reducció de l'impacte ambiental (aigua, cycle de vida, reciclabilitat, etc.).
- (iii) Compatibilitat urbanística en la col·locació de plaques solars com a marquesines en coberta, per la qual cosa s'hauria de modificar el criteri de còmput d'edificabilitat perquè la instal·lació de plaques

solars fotovoltaïques en coberta es pugui realitzar sense consumir edificabilitat.

- (iv) Això ha de permetre que s'activin les cobertes solars sense inhabilitar les cobertes per a d'altres usos (terrassa, coberta enjardinada...). Caldria establir els criteris que ho facin compatible sense que es produeixi una consolidació d'espai edificable a nivell urbanístic

Amb respecte a la xarxa urbana de calor i fred a l'àmbit purament infraestructura, cal emfatitzar també la seva repercussió en el marc econòmic de competitivitat de les empreses; no només a nivell de costos directes, sinó també d'imatge de marca. És ja palès que molts inquilins només volen ocupar edificis d'elevada qualificació energètica en coherència amb els seus valors d'empresa i que molts inversors limiten ja les seves inversions a projectes respectuosos (p.e. Torre Diagonal Mar). D'aquest ús de la sostenibilitat com a eina de competitivitat i diferenciació pròpia n'és un bon exemple el Twenty Two Hostel.

Segons els tècnics de l'Associació, la xarxa urbana de climatització és un model plenament vigent i, de fet, l'únic que avui permet encetar de manera efectiva la transició energètica a nivell tèrmic, que físicament interconnecta tots els edificis i, per tant, qualsevol millora o renovació que es realitzi a nivell de producció es trasllada a tots els edificis immediatament. A més, també permet que qualsevol nova implantació en un edifici pugui ser compartida (sistema eventualment bidireccional). Tanmateix, la xarxa permet aglutinar els diferents consums i optimitzar el fet que no són ni simultanis ni iguals, extrem no gestionable en una visió per edifici. La xarxa tampoc és incompatible amb el que a nivell d'edifici es faci. Per acabar i encara més important, la xarxa permet l'aprofitament d'energies del territori com la calor de la planta de valorització de residus o l'aprofitament de l'aigua de mar com a fons de condensació, essent un model d'economia circular i cadena de valor que, d'altra manera, no seria possible.

Dels objectius del MPGM22@, la xarxa urbana de climatització en compleix o en possibilita uns quants: objectiu 4 de ciutat eficient, productiva i d'emissions zero; objectiu 6 de bon govern i responsabilitat social; objectiu 7 de benestar de les persones; objectiu 8 de desenvolupament per la sostenibilitat a una economia que s'hi fonamenti; i objectiu 10 de resiliència i responsabilitat planetària de la resposta puntual a l'acció global.

Quan el document parla (pàg. 66) dels efectes del canvi climàtic previstos a la

ciutat, val a dir que la xarxa de climatització redueix l'efecte "illa de calor" de la trama urbana (fins a 1,5°C, segons alguns estudis).

Onzena.- Model Productiu del 22@

Sense ànim que el document de criteris sigui considerat un document preliminar, de forma general i en el que respecta a l'activitat econòmica (5.10), s'observa:

- (1) L'absència de presentació del model productiu de nova economia a nivell de Ciutat (Barcelona), que donés el context macro de la modificació a plantejar des d'el punt de vista productiu, del 22@ i el seu encaix en el mencionat model.
- (2) La falta d'estudis o d'anàlisis econòmiques que justifiquin les propostes de modificació sobre les prioritats productives del 22@ o l'impacte de l'impuls de certes prioritacions econòmiques, així una anàlisi dels riscos sobre les pròpies modificacions.
- (3) La falta de concrecions, en matèria econòmica, en aspectes clau del document de criteris. Per exemple, la voluntat de mantenir fets evidents que formen part de l'èxit del projecte (per exemple: "centre d'innovació; activitats intensives en coneixement" – pàg 76) i a l'hora i de forma concurrent, de modificar-los incorporant d'altres prioritacions econòmiques (per exemple: "*discriminació positiva de les iniciatives d'empreses i entitats d'economia social*", pàg 83). Aquesta voluntat de noves prioritacions sense detallar la proporcionalitat entre el manteniment de les actuals i la incorporació de noves, genera una dificultat evident d'anàlisi i deixa per etapes posteriors de la potencial modificació aspectes que són centrals i poden posar en risc el propi model.
- (4) L'absència d'un alineament explícit de l'activitat econòmica, amb els ODS Objectius de Desenvolupament Sostenible – Agenda 2030¹, en particular amb els seus reptes "8 – *Trabajo Decente y Crecimiento Económico* i 9 - *Industria, Innovació e Infraestructura*". De fet no hi ha cap referència en el document a l'Agenda 2030 que pensem hauria de ser un imprescindible.

---

¹ <https://www.un.org/sustainabledevelopment/es/objetivos-de-desarrollo-sostenible/>

En quan a la revisió de la classificació d' activitats "@":

La especialització d'un model productiu basat en la economia del coneixement és sens dubte un tret característic i un dels factors d' èxit del desenvolupament del 22@. En particular la sub-especialització "@" dintre de les activitats econòmiques intensives en coneixement.

És evident que la transformació del 22@, és en última instància finançada per empreses, centres tecnològics, universitats, emprenedores i emprenedors que desenvolupen les activitats @, que són els usuaris finalistes de les inversions i dels usos de les infraestructures.

Es per això que cal tenir present que la viabilitat del projecte 22@ en termes econòmics és molt depenent d'aquesta classificació d'activitats. La modificació de les activitats "@" no s'hauria d'interpretar en clau únicament d'actualització per la pròpia evolució industrial, ni per la introducció d'altres tipologies d'activitats en ares d'una diversitat industrial, sinó que és un element fonamental en el desenvolupament del 22@ i en la continuïtat de les inversions realitzades fins a data d'avui.

Per tant proposem:

- (1) Dissenyar un procediment per a revisió i si s'escau, l'actualització d' activitats "@" plenament compartit per la indústria actualment present a 22@ i acompanyat dels informes tècnics necessaris sobre l'impacte econòmic potencial de cadascuna de les individuals modificacions.
- (2) Que les modificacions de les activitats "@" tinguin les característica fonamental d'activitats d'alt valor afegit i de generació de gran volum d'ocupació, estant plenament alineats a l'objectiu 8.2 de l' ODS **"8.2 Lograr niveles más elevados de productividad económica mediante la diversificación, la modernización tecnológica y la innovación, entre otras cosas centrándose en los *sectores con gran valor añadido y un uso intensivo de la mano de obra*"**

En quan a la Indústria 4.0 i la realitat "Maker":

La proposta incorporada en el document de criteris obre un debat evident entre mono-cultiu (cultiu @) i diversitat econòmica. Aquest debat no és menor. El factor d'equilibri entre especialització industrial i diversificació industrial és sens dubte un dels fets més rellevant per construir una identitat econòmica pròpia i

una robustesa d'un barri, una Ciutat o un País, per ser més competitiu i aportador de valor a la seva Ciutadania.

Però aquestes anàlisis no necessàriament han de plantejar-se en un entorn geogràfic micro, o com és el aquest cas, centrat en el Poblenou-22@.

Per això la importància de disposar d'un model de realitat "Maker" i d'Indústria 4.0 de Ciutat. La manca d'aquesta aportació provoca major complexitat en l'anàlisi d'aquests fets econòmics en el futur del 22@.

És certa la existència d'una realitat Maker al Poblenou / 22@ i també la oportunitat de la Indústria 4.0, on ja hi ha "antenes" (unitats de negoci de grans organitzacions líders mundials i centres tecnològics al 22@). Seria de gran valor afegit per al projecte que aquestes realitats estiguessin molt connectades dintre del model 22@.

Però no és el mateix considerar la connexió valorativa dels diferents agents i tipologies econòmiques del territori, que la pròpia especialització del territori. Aquest és un punt central on el document de criteris hauria d'haver aprofundit. No es gens evident que es pugui arribar a una massa crítica suficient que generi el valor de la aglomeració ni en matèria d'Indústria 4.0 ni en matèria de la realitat "Maker" que és conegut està immersa en moltes geografies de la Ciutat.

Es proposa:

- (1) Que les modificacions que es plantegin al voltant del model productiu del 22@ estiguin integrades en **un model d'especialització productiva de Ciutat (Barcelona)** on es poguessin definir, si s'escau, les aglomeracions econòmiques especialitzades (com és el cas del 22@) i la connectivitat necessària amb altres realitats industrials que geogràficament pot tenir la Ciutat. Que el model presenti si s'opta per realitats concentrades i connectades des del punt de vista econòmic; o bé per diversitat econòmica no aglomerada. És a dir tornar al debat ja viscut que l'Ajuntament de Barcelona plantejar entre els anys 2011-2013: "arrobotitzar Barcelona" des d'el punt de vista econòmic; que vist de forma inversa, és el mateix que dir "dilució econòmica del 22@" en múltiples realitats industrials.
- (2) Que el 22@ no sigui la eina (per la seva oportunitat temporal) que intenti solucionar totes les problemàtiques u oportunitats de la Ciutat i que això provoqui una **dilució de l'activitat @ o en interessos de col·lectius** que

no conformen una massa crítica evident o una especialització i concentració territorial.

En quan als equipaments 7@:

Sorprèn i molt al document de criteris el poc protagonisme que s'hi dedica als equipaments 7@. Només s'esmenten a la part introductòria de la pàg 40 i no figura en cap de les actuacions o prioritats per als potencials canvis sobre el 22@. Quasi es permet deduir que el document extreu el 7@ del model 22@.

A la descripció del MPGM22@ es contempla la *definició d'una nova clau d'equipament, els equipaments 7@, que es poden destinar, a més dels usos previstos a l'article 212 NNUU del PGM, a la **formació i divulgació de les activitats 22@.***

Aquesta nova clau d'equipament és precisament una de les grans novetats del MPGM22@, d'una importància manifesta i que te com a una de les seves missions principals la construcció d'un barri mixt.

Però malauradament l'aplicació d'aquesta clau, durant aquests primers anys del 22@ no ha perseguit de forma general, que fossin espais per a la formació i divulgació de les activitats 22@ tal i com s'indica en la seva pròpia definició.

Per tant es proposa estudiar de forma precisa els equipaments 7@ actuals, recuperant i actualitzant l'estudi que en el seu moment va desenvolupar la Societat Municipal 22@Barcelona i dissenyar el mecanismes que impulsin el seu rol dintre del 22@ i que facilitin assolir els objectius pels quals ens van dissenyar. Això és, que els equipaments 7@ siguin realment aquestes peces clau que:

- (1) Ajudin al creixement inclusiu del Poblenou permeten el contacte entre veïnes, veïns i activitat econòmica; contacte amb activitats innovadores i espais d'experimentació.
- (2) Que siguin tractors per a la generació del talent de la nova economia i situar en el Poblenou i en Barcelona la oportunitat que representa el 22@.
- (3) Ajudin a la integració de la diversitat d'economies i en particular les economies d'impacte i social.

Demanem que els equipaments 7@ siguin peces prioritàries de la necessària adaptació del projecte 22@.

En quan a l' impacte econòmic dels edificis industrials consolidats:

La discriminació d' economies que el model 22@ ha pogut generar envers a les economies socials per exemple, ha estat més provocat per la falta d'espais adequats que no pas pel propi model. A tall d'exemple, recentment una de les principals cooperatives catalanes ha pogut instal·lar-se al Poblenou, en planejament 22@. En el document de criteris a vegades s'interpreta el disseny actual com a discriminatori o poc inclusiu en formulacions econòmiques sense considerar per exemple que el motiu pugui ser una execució asíncrona dels diferents elements que configuren el 22@ tal i com justifica l'associació empresarial 22@Network.

Des de l' Associació es vol reivindicar la pluralitat d'espais com la millor de les garanties per a la diversitat econòmica (sempre parlant d'activitats econòmiques intensives en coneixement i activitats @). El que ens classifica en major mesura les tipologies econòmiques no és el propi model 22@, sinó l'absència de dispersió i continuïtat en rendes per la falta d'oferta en el 22@ i perquè aquesta oferta està basada exclusivament en edificis nous.

El que hauria d'intentar garantir la modificació del PGM és la existència de múltiples tipologies d'espais que assegurin diversitat de rendes i que siguin adequades per diferents nivells i valors afegits en els models de negoci.

Aquesta situació es resoldria amb bona mesura si dintre de la modificació del PGM es pogués donar una solució clara als edificis industrials consolidats, que entenem és la mesura prioritària per abordar l'impuls de multiplicitats d'economies, com per exemple la economia social i solidària.

En quan a promoure un model de barri mixt de forma efectiva:

La caracterització del 22@ com a nova indústria al Poblenou és un fet essencial de l' èxit i evolució del projecte. Per tant un element a preservar i impulsar. És necessària la defensa d'aquest model.

En aquest sentit caldria inventariar quins són els factors d'impuls d'un model de barri mixt efectiu. El document de criteris situa de forma extensa l' àmbit urbanístic d'aquesta visió de barri mixt i en l' apartat econòmic apunta a

diversificació de models productius (en forma de promoció de la d'economia social i solidaria), entre d'altres factors.

Es proposa la incorporació de "talent" com a vector clau de construcció de model de barri mixt. *Es tracta doncs que la modificació del model 22@ pugui promocionar que les persones que viuen al Poblenou puguin treballar al 22@ i que les persones que treballen al 22@ puguin viure al Poblenou.* Lògicament aquest és un "desideràtum" no resoluble donades les desproporcions d'habitatge i llocs de treball, en un Poblenou històricament industrial, així com les necessitats pre-existents a la Ciutat en matèria d'habitatge.

No obstant l'anterior, entenem que deuria ser la visió complerta no esbiaixada en cap element d'aquesta mixtura, com s'interpreta en el document de criteris. En el nostre enteniment, no visualitza de forma evident la necessitat d'habitatge, també per les treballadores i treballadors del 22@.

Dotzena.- Visió metropolitana

El document de criteris hauria de ser més pro positiu a l' àmbit de la visió metropolitana del 22@.

Es sol·licita la incorporació d' eines de coordinació supra-municipal explícites per tal d'aconseguir complicitat i coincidències, en matèria urbanística i en matèria econòmica respecte al 22@ de Barcelona.

De forma específica és una necessitat evident, que hauria de ser una prioritat molt compartida, la coordinació de planejaments urbanístics, especialment als municipis de Sant Adrià del Besós i Badalona, respecte a la modificació que es pugui plantejar a Barcelona pel 22@.

Tretzena.- Governança

El punt 2.4 del Document de Criteris, que es refereix a la "Governança", en el qual s'assenyala que *la concreció i adaptació del desplegament de la MPGM del 22@ requereix d'un model de governança que vetlli tant per la transformació física d'un territori com en l'impacte econòmic i social a mitjà i llarg termini, més enllà dels moments inicials dels projectes o a procediments establerts per llei."*

I aquest sistema de governança es preveu a partir de la Comissió ampliada del 22@.

No posarem en dubte la utilitat d'aquesta Comissió en el marc de la concreció i adaptació del desplegament de la MPGM. No obstant això, considerem que la idiosincràsia del 22@ exigeix trobar un ens autònom, amb capacitat executiva i amb visió de conjunt, similar a l'extinta societat municipal 22@.

La dispersió de competències, amb intervencions successives de diferents interlocutors tècnics i jurídics municipals, amb criteris diferents i de vegades contradictoris, endarrereixen els processos de desenvolupament urbanístic, raó per la qual considerem que no n'hi ha prou amb un òrgan consultiu o participatiu, sinó, com hem exposat, que cal un ens municipal amb competències específiques i exclusives per al desenvolupament del 22@.

Per tot això,

SOL·LICITEM: Que, tingui per efectuades les precedents al·legacions i propostes en relació amb el Document de Criteris per al desenvolupament d' un Poble Nou més inclusiu i sostenible, acordant de conformitat.

Barcelona, octubre de 2019